

Mand er en meget samvittighedsfuld Bøge, han er meget omhyggelig for sine Patienter, være sig rige eller fattige, jeg kan give ham det bedste Vidnesbyrd i den Henseende. Jeg kan ikke misfjende, at Udvalget er kommet til det Resultat, som det er kommet til, paa Grund af, at Ansøgeren har forsjømt at indføre i sin Ansøgning, at han havde henvendt sig til Justitsministeren. Jeg har imidlertid fra denne Bøge faaet tilfjillet et Brev, hvori han udtaler, at han har henvendt sig til Justitsministeren, og det glæder mig, at den høitagtede Justitsministeren har udfalt sig saa velvilligt om dette Andragende. Jeg vil derfor henstille til det høitærede Udvalg, at det til næste Behandling vil stille Endringsforslag om, at denne Mand's Andragende maatte blive henvist til Justitsministeren, thi han fortjener efter min fulde Overbevisning at komme i Betragtning saa godt som Noget, og jeg maa paa det Varmeste anbefale ham.

Ordføreren: Som det vil ses, er Udvalget heller ikke uenig med den høitærede Justitsminister i, at Smedemeister Emil Jensen har været noget urimelig i sine Fordringer, og det siger derfor udtryffeligt, at man har fundet, at han har anslaaet sit Lab for høit. Det er jo i Øvrigt et Lab, der ikke let kan vurderes, men faktisk er det dog, at dersom han ikke var blevet seilagtig indfaldt, vilde han heller ikke have været nødt til at bortleie eller bortforpagte sin Smedie med dens Værktøi, og faktisk er det endvidere, at han gjorde Anstregelse for at faae Leieren til at flytte ud, hvilket imidlertid ikke var ham muligt at opnaa, paa Grund af, at han var uførmuende. Saaledes anfører han det i Ansøgningen, og Sogneraadet for Sjættøfte Sogn attesterer, at det forholder sig saaledes. I Øvrigt lever denne Mand jo i den, som det forekommer mig, noget underlige Tro, at dersom dette ikke var stet, vilde der heller ikke være kommet flere Smede til denne By. Det er ganske vist en noget illusorisk Tro, thi dersom kunde det jo alligevel være kommet Smede dertil, men de vare ikke komne paa dette Tidspunkt, og vi finde derfor, at denne vigtige Udtalelse fra hans Side ikke bør komme i Betragtning. Han har anegtelig lidt Uret, idet han paa Grund af denne seilagtige Indfaldelse har været nødt til at realisere sine Sager, og det er ikke Andet end dette, Udvalget henstiller til den høitagtede Justitsministers Overveelse. Det ærede Medlem for Thisted (Lind) henstillede til Udvalgets Overveelse de Ansøgninger, der ere indkomne fra Klitboerne. Det er selvfølgelig Noget,

der vil blive taget under Overveelse, men jeg for mit Bedkommende maa tilstaa, at jeg ikke kan tro, at Udvalget vil kunne komme til det Resultat, at disse Ansøgninger fortjene at henvises til Ministerens Overveelse. Som det ærede Medlem vil se, staar der jo i selve Udvalgets Motivering: „allerede af den Grund“. Jeg beder ham betegne Ordet „allerede“, thi der synes at ligge, at Udvalget i det Hele ikke har fynderlig Lyft til at beskæftige sig med disse Andragender.

Alberti: Der er et af de Andragender, som Udvalget anbefaler, om hvilket jeg vil tillade mig at give nogle Oplysninger, nemlig det, der er anført under Nr. 27, og som angaar et af de betydeligere Spørgsmaal. Det er indgivet af et stort Antal Lodseiere omkring Årressø og gaar ud paa, at Finantsministeren skulde bidrage til, at disse Egne blev befriede for Oversvømmelse. Jeg vil i den Henseende erindre om — jeg veed ikke, om det er det ærede Udvalg bekendt — at der tidligere har været en udførlig Forhandling om den samme Sag her i Thinget. Det er længe siden, det var i en af Samlingerne i 1854, og det blev da oplyst ved optagne Thingsvidner, at der til sine Tider var oversvømmet omtrent 1000 Tdr. Land af det Areal, der støder til Årressø. Den daværende Indenrigsminister indsatte sig Henvisningen af Andragendet til Ministeriet, og Thinget negtede denne Henvisning. Nu foreligger der her et nyt Andragende om den samme Gjenstand, og det oplyser efter min Mening, at Thinget gjorde meget urigtigt i dengang at negte Henvisningen. Det var nemlig dengang kun omtrent 1000 Tdr. Land, der var Gjenstand for Oversvømmelse, men efter det nærværende Andragende er det 2000 Tdr. Land. Det forekommer mig derfor, at Thinget har en dobbelt Anledning til at slutte sig til Udvalgets Forslag om at henvise denne Sag til Ministeriet, thi Sagen er vigtig nok i og for sig, og dernæst tror jeg, at Thinget har gjort denne Egn Uret ved i sin Tid at negte Henvisningen af Andragendet til Ministeriet.

Ordføreren: Jeg vil blot bemærke, at da jeg formoder, at denne Sag vil give Anledning til en længere Forhandling ved 2den Behandling, skal jeg ikke videre indlade mig paa den for Tiden.

Berg: Ja, efter denne Udtalelse af det ærede Ordfører skal jeg fraaalde Ordet, idet jeg ogsaa skal opsætte, hvad jeg har at sige om denne